

La mig faa vise eder endnu noget mere av samme vers. I ser, at Aanden alene kan ikke beseire natten, Aanden alene kan ikke forvandle natten til dag. Ordet naa træde til; ordet maa forenes med Aanden. Aanden gav ordet, og da blev der lys. Ordet alene uten Aanden kunde ikke bringe dette lys, og Aanden uten ordet kunde ikke bringe lyset. Nogen mennesker ønsker, naar de blir aandelig velsignet, kun Aandens verk og bryder sig ikke saa meget om ordet. Det er en eiltagelse, kjære venner; Aandens arbeide fører os ikke op til et stade, hvor vi ikke behøver ordet. Helligaanden virker ikke i eders sjæl, naar Han ikke faar anledning til at tale ordet til eder. Andre mennesker er saa optat av Guds ord, at de ikke bryder sig saa meget om Aanden. Jeg hørte engang en prest holde en pinsepræken, hvori han fortalte sine tilhørere, at kirken hadde mistet Aandens gaver, fordi de ikke trængtes nu om i begyndelsen. Og folket tænker som saa: vi har ordet, og det er nok, det er ikke nødvendig i vore dage at ha Aandens overnaturlige gaver. Men jeg ser i dette vers, at begge hører sammen. Hvis Guds arbeide skal uldføres i eder, maa begge gaa sammen, baade Aanden og ordet.

Jeg vil vi vende os til det nye testamente. I Aab. 20 sier Johannes, at de syv stjerner er engle for de syv menigheter. Naar ser man stjernerne? Om natten! Helligaanden vil herved lære Johannes og os ved dette vilde fra naturen, hvilken karakter den tid har, i hvilken vi lever. Den er nattens tid! Stjernerne skinner kun om natten, og denne nattetid vil vedvare, indtil Jesus kommer igjen; ti Jesus er retfærdighetens sol, og naar Han gaar op over denne verden, synlig, da vil dagen begynde. Verdens tilstand før Jesu komme er saaledes nattens tid, mørkets tid. (Forts.)

Fra min dagbok.

«Utsigten», Nordstrand (17/5): Sidste søndag hadde i en sjelden stund om form. i 38. Næsten 20 barn, om i syv maaneder hadde mottatt undervisning av mig og i skriften, og enkelte gange ogsaa av Smidt og Blom-Bakke i mit fravær, blev overhørt i forsamlingen, vorefter vi alle bøiet os i bøn sammen med dem og bad for dem. Det har været en opmuntring at høre fra alle hold hvor tilfreds forsamlingens venner og utenforstaaende venner var med dette møte. De svar som lev git paa spørsmålene kom tydelig og klart til sin ret og blev som en hel præken for den store forsamling som var fremmøtt.

Vi har ikke havt nogen «katekismus» til undervisningen, da jeg ikke fandt nogen som helt utilfredsstillende vort behov, men jeg har efterhaanden skrevet spørsmålaal og svar til barnene, hektografert dem og er saaledes færdig nu med en ny bok: **Hjælp til undervisning i skriften for store og smaa barn.** Avdelingen for de smaa barn (religionsskolen) er endnu ikke ganske færdig, men 1ste avd. er det og kommer snart i trykken, saa den kan bli anvendt av forsamlingerne bortover som ønsker det og tillige danne en ledetraad i bibelstudium og andre forøvrig. Vi begynder med næste kuld til østen, om Gud vil.

Folket strømmer til møterne fremdeles, endskjøndt aaren er her. Vi burde hat et stort telt til sommeren i ogsaa i sommer.

Slagen pr. Tønsberg (25/5): I dag kom vi hit efter

Pinsestevnet

i Larvik. Som bekjendt skulde ogsaa det nye lokale tas ibruk der samtidig med stevnet. Ikke saa faa venner var med fra Kristiania. Foruten min hustru og lille Alek, fulgte ogsaa Sæthers, Ødegaards, Andersen og flere søstre. Der kom venner fra andre byer ogsaa. I alt over 200 tilreisende. Vi blev møtt paa stationen av br. Bjerck og br. evangelist Andersen, som i lang tid har hjulpet Bjerck og vennerne i Larvik og har hat en velsignelsesrik fremgang der i byen. Vi bodde hos Bjerck som har et yndig landsted paa byens utkant, hvor ikke saa faa av de tilreisende samledes mellem møterne under stevnet til forfriskninger og fortrolig samtale. Mange av vennerne bodde her og der i byen baade hos menighetens medlemmer og utenforstaaende og samledes iblandt i det gamle lokale til fællesbespisning. Stevnet blev begunstiget av det ypperligste veir i verden og der var feststemning over baade natur og folk.

Det nye lokale er meget enkelt og smukt med plads til ca 500 mennesker. Da søkningen naturligvis vilde bli stor maatte det ordnes slik at de tilreisende og nærmeste venner fik adgangstegn, ellers hadde det været umulig at sikre dem plads.

Det første møte holdtes lørdag aften som var nærmest et velkomstmøte, med korte taler av indbyderne Bjerck og Andersen og flere av os tilreisende venner. Blandt de mest bekjendte tilreisende prædikanter saaes Seehuus, Aksel Wold, Oscar Halvorsen, Sæther, Blom-Bakke, Magnussen, samt flere yngre evangelister og flere ledende brødre og søstre i andre forsamlinger, deriblandt br. Gasman, Sarpsborg, Wenermark, Ødegaard, Olsen m. fl.

Velkomstmøtet var en god begyndelse. Saa kom form.møtet paa 1ste pinsedag. Det blev indledet av br. Bjerck og lokalet, uten videre seremoni, ansaaes da som tat ibruk for deri at forherlige Kristus og utbrede Hans rike. Derefter præket jeg og følte megen frihet i aanden, og tror at Herren velsignet Sit ord for hjerterne. Ære være Hans hellige navn.

Br. Henriksen fremholdt saa kassens stilling. Alt i alt hadde lokalet med inventar og tomt kostet ca. kr. 32,000. Kollekten om form. indbragte over 1750 kr. (Med aftenmøtets kollekt indkom der ialt ca. 2000 kr.) Den resterende gjæld blir nu ca. 15,000 kr. som er ordnet slik at gjælden ikke vil føles trykkende for forsamlingen. Det som spesielt gjorde at et saapas stort hus kunde opføres for en saa forholdsvis liten sum var det opofrende arbeide bygmester Olsen, medl. i forsamlingen, hadde lagt for dagen. Det blev ogsaa paa-skjønnet av vennerne, idet der om form. overrakktes ham en vakker gave med varme anerkjennende ord.

Om efterm. blev ogsaa den nye daabsbasin indsat, idet ca. 15 brødre og søstre blev begravne med Kristus. Straks efter daabshandlingen, der efter en tale av br. Blom-Bakke utførtes av br. Bjerck, marsjerte hele skaren ned til torvet med musikkvennerne syngende og spillende i spidsen. Foruten sangvennerne paa stedet var der ogsaa flere fra Moss og Skien og andre steder. En stor skare mennesker møtte op paa torvet, bakom Eidsvoldsstøtten. Vinduerne aapnedes rundt omkring og br. Aksel Wold og evang. Andersen og jeg fik kraft til at forkynde livets ord for dem alle. Der blev sunget, spillet og bedt og paa slutten begjerte flere i forsamlingen forbøn ved haandspaalægning.

Saa kom det store aftenmøte. Der var mange vidnesbyrd av snart den ene og snart den anden og det endte med at der blev flere bænkerader av søkende sjæle. Nogen søkte frelse, andre renselse og frelse og ilden faldt iblandt os. Halleluja!

2den pinsedag begyndte bønnemøtet kl. 9 $\frac{1}{2}$ og form. møtet kl. 10 $\frac{1}{2}$. Br. Blom-Bakke læste over Aandsutgydelsen i Efesus (Ap. gj. 19) derefter talte jeg om *naadegaverne*.

Om efterm. kl. 4 begyndte et samtalemøte over Ap. gj. 2, 42. Br. Aksel Wold indledet med en fremstilling av «Menigheten» og samfundet mellem Gud og de troende og de troende indbyrdes. Jeg kunde underskrive alt han uttalte, men gik over til at skildre den anden side av saken: «Menighetene» som denne ene menighet bestaar av paa jorden. Jeg blev heller ikke motsagt av nogen av de tilstedeværende, saa vi maatte gaa ut fra, at der var fuld enighet tilstede. Hvordan kunde der bli andet naar man vilde holde sig til Guds ord? Flere grep ordet, men intet blev sagt i motsætning til det som alt var fremkommet. Man begynder nu at bli færdig med **en-mands** styret bortover og vender sig til det bibelske **flertals**-system. Prædikanten skal ikke være den avgjørende magt i menigheten. Han er alles tjener. Menigheten skal selv avgjøre sine indre og ydre anliggender. Vi er ogsaa blit træt av al den «kristelige» bolsjevikkisme, den aandelige anarkisme som har længe raadet og bragt forvirring og uorden ind sig overalt. Man har sluppet tøilerne løs til en ubegrænset lovløshet i forsamlingerne og ind i alt dette villet spille en herskende rolle. *Nei, tilbake til sunde bibelske tilstande, da vil Guds Zion blomstre!*

Aftenmøtet blev et *vækkelsesmøte*. *Evang. Larsen* aapnet møtet med et vidnesbyrd, hvorefter jeg præket i vækkende retning til de forsamlede. Mange kom frem til forbøn og etter en tids bøn opløste vi møtet og gik over til et eftermøte hvori mange deltok. Saaledes avsluttedes dette herlige pinsestevne.

Br. Aksel Wold blev tilbake i Larvik forat tale næste aften. Vi andre reiste idag (nogen igaar) og foreløbig stanset min hustru og jeg her hos *Fidjes* paa Slagen, og skal holde møte iaften, om Gud vil, i *Tønsberg*.

Inden vi forlot Larvik fik vi høre pr. telefon at *fru Bredrine Frang*, en av min hustrus bedste veninder gjennom mange aars bekjendtskap, og en inden vor vennekreds, høit agtet og elsket kristen, hadde faat hjemlov lste pinsedag.

Aa hvor naturen smiler allevegne i disse dage! Tidligere fremkommet har man vistnok sjelden seet vekst i skog og li og vang end nu iaar. Men snart ma vi vel laa litt regn forat holde den frodige vekst gaende.

For en tid siden begyndte jeg et litet digt som jeg først nu paa turen fik færdig. Det lyder saaledes:

Bryte, grave i den haarde jord,
 Bruk blot spet og hakke,
 Kast blot skjert og jakke,
 Varm nok blir du, blæser vinden
 end fra nord!

Slite, rive i den gamle rot,
 Lange røtter har den,
 Øks og brekstang tar den,
 La de tunge tak blot gi dig
 mere mot.

Saa blot sæden i det sorte muld
 Dyrk hvad før du ødet,
 Husk det gjælder *brødet!*
 Det kan endnu bli dig mere
 verdtd end guld!

Snart saa kommer høstens store dag!
 Det du trolig saadde,
 Hvad de end dig spaadde,
 Det du høste skal igjen med vederlag!

Kristiania ($\frac{23}{5}$): Tirsdag aften var der arrangeret et møte for os i *Tønsberg*. Det blev holdt i logen hvor en del av pinsevennerne samles til sine møter. Der er to flokke i *Tønsberg*. En broder kom og talte om fottvætning og splittede saa forsamlingen. Jeg sier igjen at hvis jeg antok det var en almindelig religiøs praksis blandt de første kristne saa vilde jeg gjøre der-etter. Men Ap. gj. og brevene synes ikke at paalægge os noget i saa henseende, derfor maa disciplene ha oppfattet Jesu befaling *helt aandelig*. Det var jo brukelig overalt i Palæstina at tvætte føtterne, ogsaa de helliges føtter, efter fotture. Man brukte sandaler eller gik barfotet og blev saaledes støvet og smudsig paa benene meget let. Men det lader ikke til at det var skik og bruk blandt *disciplene* at tvætte føtter som en *religiøs* seremoni.

Vi fik et velsignet møte i Logen. Flere søkte mere av Gud og to sjæle overgav sig til Jesus.

Aa hvor meget der er at gjøre bortover i smaabyer-nerne og paa landdistrikterne!

Fra vor brevkasse.

I sidste nr. stod noget angaaende **pastor Otto Witts** skrivelse om «Menigheten», men paa trykkeriet hadde man forsomt at indta selve skrivelsen. Jeg indtar den derfor nu:

Kjære br. Barratt!

Av din tidning för den 1. april ser jag att du aldeles misstagit dig på mitt yttrande på konferansen i Stockholm. Jag sade intet av det, som du lägger i min mun, såsom du skall få se av det stenografiska referatet öfver mötet. Jag påpekade att allt skulle göras efter förebilden, enligt befallningen till Moses. Och så sade jag att den himmelske byggmästaren, den Helige Ande grundade församlingen på pingstdagen, och då gjorde Han den till en mönsterbild och lade ned i den sina krafter och gåfvor. Under de mörka århundradena har Han icke fått ingång i menigheten, och därför har icke tungotalet och Hans andra gåfvor kommit fram. Men nu på sista tiden har Han åter fått makt, och nu danar Han än en gång Sin församling efter mönsterbil- den i ordet i opgåen, och därför se vi om igjen; att tungotal, profetia, helbredsgörelse och andra Andens gåfvor kommit till Sin rätt.

Så ungefär talade jag om *Andens* gärning men sade ej ett ord om hvad vi ha att göra. De mänskliga försöken att bilda församling ser jag nu som förut främmande för skriften, och du må därför fortfarande räkna mig bland dem som icke vilja ha någon menighetsordning lagad av människor, men som följa den ordning, som Anden bestämmer i den menighet, som Han själf har fött, Din i Jesus tillgifne broder, *Otto Witt*.

* * *

De som i sidste nr. fik sammenligne hvad jeg skrev i nr. 7 og det *stenografiske* ref. av br. Witts tale vil erkjende at jeg aldeles *ikke* hadde «mistagit» hvad han sa, men kun ref. næsten ordlyden av samme.

Der stod fremdeles et feiltrøk i samme stykke. Det lød saaledes: «Kanhænde det styrkedes (mit indtryk nemlig) ogsaa derav, at br. Petrus uttalte til mig ønsket om at slutte sig til hans forsamling.» Der skulde staat: at br. P. uttalte til mig at Witt hadde uttalt ønsket om at slutte sig til hans forsamling.